

Hus, og endog saa i mit Svar til det ærede Medlem havde nævnt det, da er det ikke saa. At jeg nævnte det i mit Svar var med be-
 raaelse; det var virkelig Grunden; jeg gav ikke det ærede Medlem Tilladelsen, fordi jeg havde givet en anden den. Han havde faaet Lov til at benytte Rikshuset, fordi det var et almindeligt Møde, hvor alle Kredens Bølgere kunde komme til Stede; havde han forlangt det til et særskilt Møde, havde han heller ikke faaet Tilladelsen. Jeg vidste alt-
 saa, at der var givet alle Kredens Bølgere adgang dem, der sympatiserede med det ærede Medlem, og dem, der sympatiserede med hans Modkandidat; Bølgelse til at komme til Stede og udtale sig. Det ærede Medlem siger, at jeg jo dog godt vidste, at han ikke hørte til Kredens Bølgere; nej, det vidste jeg slet ikke. Det ærede Medlem har engang fortalt noget om, at han engang har boet paa en Kvist, og det er det eneste, jeg ved om hans Bopæl. Om denne Kvist var paa Kristians-
 havn, eller om han maatte senere er flyttet, det ved jeg ikke og er jeg ikke forpligtet til at vide. Jeg har nævnt Grunden til mit Afslag, og jeg synes, den maa kunne forstås. Det ærede Medlem mener, at jeg naturligvis har givet dette Afslag, fordi jeg vilde gøre mit til, at han ikke skulde komme ind i denne Sal. Deri tager det ærede Medlem fuldstæn-
 dig fejl. Det ærede Medlems Nærværelse i denne Sal generer mig, vistnok ikke, og i og for sig sympatiserer jeg selvfølgelig mere med det ærede Medlems Modkandidat; den Maade, hvorpaa han interesserer sig for de smaa i Samfundet — det gør han lige saa vel som det ærede Medlem — sympatiserer jeg mere med. Men at det i og for sig skulde genere mig, at det ærede Medlem var Medlem af dette Ting, har det ærede Medlem ikke Spør af Grund til at antage. Hverken naar det ærede Medlem taler om Soldaternes Bajonetter, der let kunne gaa den gale Vej, eller om den Gnist, der ulmer under Afsten, og som vil blæse op, eller om det militærstatistiske Uhyre, der sluger alle de mange Millioner, som Arbejderne ved deres fure Sild have bragt ind i Statskassen — generer det mig i mindste Maade; nej, det generer mig virkelig ikke. Den Retning skal ogsaa komme til Orde her i Salen. Saa længe kun det ærede Medlem og et Medlem til af samme Afstamme sidder her, generer det mig — selv om de i Øjeblikket have Assistance fra en vis Side — ikke. Jeg frægter ikke i den Henseende, jeg tror ikke, at Samfundet kommer i Fare derved. Det ærede Medlem kan derfor være ganske rolig. Han talte ligeledes om Eksercispladsen og sagde, at jeg ikke vilde indbringe Socialdemokraterne den til Grund-

lovsfest, og udtale sig spydigt om den Form, Skrivelsen havde faaet. Jeg sagde i mit Svar, at jeg fandt ingen Anledning dertil. Det forekommer mig at være en naturlig Form, for jeg fandt virkelig ingen Anled-
 ning. For det første er det mig temmelig ligegyldigt, om Socialdemokraterne holde Grundlovsfest eller ikke; naar de holde den, kunde de holde den paa et andet Sted, f. Eks. paa Gælledeben ligesom før. Jeg fandt ingen Anledning til, at de skulde komme ind paa de afslukkede Territorier, som fortære under mig. Jeg skal dernæst gaa over til at omtale nogle Bemærkninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Svend-
 borg Amts 3dje Valgkreds (B. Sorgenfien). Hans Tale gjorde paa mig Indtryk af, at han var et nyt Medlem, blandt andet ogsaa ved den Maade, hvorpaa han omtalte, hvad der fortæres under mig. Han fremkom der med visse Spørgsmaal, som han maatte næppe vilde være kommen med, hvis han tidligere havde siddet i denne Sal, eller havde læst, hvad der er foregaaet i Rigsdagen. Det er den Slags Spørgsmaal, som meget ofte ere komne frem, og som aldrig have fundet nogen bestemt Besvarelse, og hvis det ærede Medlem var lidt mere orienteret, kunde han vide, at de vilde blive besvarede paa samme Maade, saaledes at man altsaa ikke kan give ham mere bestemte Oplysnin-
 ger; men da det ærede Medlem er et nyt Medlem, vil jeg dog til Vejledning for ham virkelig svare, skønt jeg egentlig anseer det for overflødigt. Det ærede Medlem omtalte visse Postar paa Krigsministeriets Budget til Fæstningens Vedligeholdelse, Skiftet, Gendarmerne, tror jeg, o. s. v., og saa spurte han mig, om jeg virkelig troede, at jeg fik det bevilget, og hvad jeg vilde gøre, hvis jeg ikke fik det bevilget. Jeg kan dertil svare, at naar jeg stiller Forlangendet op paa Finansloven, saa tror jeg at kunne faa det bevilget; jeg tror, at der en Mulighed for, at man kan overbevise tidligere Mod-
 standere om, at Tiden dog en Gang vilde være kommen til at bevilge det. Jeg haaber en Gang at komme saa vidt, at ogsaa paa dette Omraade, det, jeg kalder den sunde Fornuft, vil sejre; men det kan jo trække nogle Nar ud endnu, og man maa da hjælpe sig paa samme Maade som tidligere. Bliver det nægtet, maa man tage Situationen under Overvejelse og enten søge det bevilget og bruge Pengene eller lade det falde. Man har gjort begge Ting tidligere, og man vil kunne gøre det samme for Fremtiden. Naar det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vilde bygge flere Forter og maatte begynde for fra, saa er det ærede Medlem der inde paa